

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Apare în fie-care Duminică

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an Lei 8
 » » » 6 luni » 3 | Un număr. . . . . 15 bani
 Pentru anunșii 1 leu linia Mlea publicitate 5 bani cuvintul.
 Manuscriptele nepublicate se ard.

Comitetul de redacție:

Ion Kalinderu

P. Garboviceanu
C. Rădulescu-Motru
G. Coșbuc
J. Otescu
P. Dulfu

Colonel P. V. Năsturel
G. Adamescu
V. S. Moșă
N. Nicolaescu
Gr. Teodossiu

Const. C. Popovici-Tașcă.

SUMARUL: *Niger*, Minunile lui «Cinef-parale». — *Căpitan S. Leonte*, Intocmirea oștilor românești după legiurile de acum. — *De la Corod*, De la Academie. — *P...*, Luminarea poporului. — *Dr. S. Possa*, Starea copiilor de la țară. — *Grig. Teodossiu*, Alexandru Degré. — *Sp. Haret*, O circulară. — Serbare școlară. — Cronica săptămânii. — Informațiuni. — Poșta redacției.

Ilustrațiuni: Alexandru Degré. — O matronă Romană în momentul de a se sui în lectică.

PURNISORUL CURȚII

RECOMPENSE OBTINUTE :

- 4 Diplome de onoare
- 19 Medalii de aur
- 1 Grand Prix
- 1 Afară de concurs

MEMBRU JURULUI

Medalie de argint la Exp. Univers. Paris 1900.

Cea mai mare recompensă decernată conservelor străine.

FABRICA DE CONSERVE STAICOVICI

Ca și în anii trecuți vă oferă anul acesta produsele sale de legume, precum: **Mazăre, Fasole, Bame, Ghiveci, Pătlașele vinete, Fasole țucără și Ardei copti** în cutie de $\frac{1}{2}$ kilo cu prețul de **Lei 5,75, colecția de 10 outii**, din care **voiți să alegeți. Transportul gratis pînă la gara sașă comuna D-vastră. Plata în ramburs**

Fiind siguri că în tot-d'a-una ați fost mulțumiți de calitate și preț, avem speranța că și anul acesta ne veți onora cu comanda D-văstre, mai cu seamă că anul acesta am redus prețurile cu **12%** în raport cu anul trecut.

Comanda se adresează

București.

D. STAICOVICI

Strada Regală, 11.

C E R E S

Societate cooperativă de agricultură

București

3, Strada Țarageorgevici, 3.

Mijlocește vinderea de cereale și orî și ce alte produse agricole... Furnisază pluguri, grăpi, pulverizatoare și tot felul de instrumente agricole. Instalează uscătorii de fructe, procurând aparatele trebuincioase acestei industrii... Furnisază vițe americane altoite, pomi roditori și orî-ce fel de semințe.

În vederea semănăturilor de primăvară, procură semințe bune și eftine de plante de nutreț, lucernă, trifoi, semințe de zarzavatură, etc.

Prețurile mici și marfa garantată, sub controlul stațiunii agronomice din București. După cerere se pot trimite probe.

MICA PUBLICITATE

Cu 5 bani cuvîntul, iar pentru anunțurile cu un număr mai mare de cuvînte, de la 50 în sus, prețul pentru fie-care cuvînt este numai de 4 bani.

Posed Tipografie nouă în valoare de 12.000 lei; caut tovarăș cu 2—3000 lei, capital numerar, în provincie sașă București, preț om de bransă sașă profesor. Ofertele sub «Tipografie» la Agenția de publicitate Const. Ionescu, Romană 160, București.

De închiriat. În cătunul **Bușteni**, lângă Sinaia, sînt de închiriat, cu începere de la 23 Aprilie 1901, vilele: **Carlota, Antonia și Ionica.** Ori-ce informațiunî se pot lua, fie de la Administrația Domeniului Coronei, strada Stirbey-Vodă No. 3, București, în ori-ce zi de lucru de la 12—6 ore p. m., fie de la agentul Administrației Dom. Coronei din Bușteni.

GRĂDINA PREOTUL ILIE, Biserica Cotroceni, București. — Arbori fructiferi, Arbori pentru șosele, Arbori altoiți de ornament, Arbusti, Plante urcătoare, Brađi, Pini austriaci, Thuia și altele. Stupî, Trandafiri, etc.

Caetele speciale pentru lucrări lunare, de Const. C. Pop-Tașcă și N. D. Spineanu, institutori. Pentru div. I rur. și cl. I urb. 15 bani broșat
 » II. » » II » 30 »
 » III » » III » 50 » cartonat
 De clasele III și IV-a lei 1 »

Depositul la Tipografia Carol Göbl str. Dômneil No. 16, care le expediază în totă țara contra ramburs Rabat 25% comandelor de la 10 lei în sus.

Minuțile lui „Ciñci-parale“

emea de lume băătura jităriei. Vedi-că acolo se făcuse, de vr'o doi ani, han mare la eșirea din sat și se înălțase un scrânciob cu două-spre-dece polițe.

Fiind-că eră mândru la vedere, scrânciobul, și fiind-că hangiul, om din sat, eră gureș, pe lîngă că aveà un pușor de vin eftin și bun, la dîle mari acolea se strângeau sătenii.

De-oparte a hanului sclipia băătura pentru joc, de curată ce eră; de ceea-partă rîdea un umbrar prospăt, împletit din crăngi de salcie cu frunziș primăv-ratec.

Flăcăi și fete, însurăței și neveste se legănau trăgănat în horă, ori se dedeau huța în scrânciobul sprinten; sub umbrar, cei mai în etate stăteau cu păhărelul dinainte, ca la di mare, dar ascultaū cu luare aminte...

Dómne! par-că fusese o poveste din bătrâni, pornirea dobitoescă la beție! Așa nu mai pătimea nimeni după dînsa. Că mai eră câte un uítat de Dumneđeu, care călcă în gura lăcomiei câte-odată, eră el... fiind-că de! cât să plivesci, scapă câte-un fir de neghină pe ici, pe colea...

Vorba este că lanul cel mare se făcuse tot o apă de bine ce se alesese grăul sufletului, fir cu fir...

Și erau abia doi ani de când cu cuvîntul și cu fapta se începuse plivirea.

Se nemeri, uíte, să vie cam tot într'o lună, părintele Gruntu, preot nou, paroh al bisericei și învățătorul Cîndea.

Amândoi tineri, amândoi curăței la înfățișare, cum se vedură, frați se făcură și cum dădură din pînteni graiului, tot un drum pricepură că aveau să apuce.

Numai sătenilor le venia, nu sciū cum, peste mână, să cate la ei cu cređemînt: prea erau băețandri!..

Ei, da vedi-că nu după mustața subțirică se drămuesce agerimea minții!

Părintele Gruntu și «domnu» Cîndea, dacă-și dădură sémă de gîndul ce fierbea în obștie, se sfătuiră cum să

facă, cum să drégă, s'aducă apa la mōra lor, intru binele tuturoră însă.

Socotiți că mică le-a fost sătenilor mirarea când vedură cu mintea și cu ochii că «băețandrii» erau «ōmeni» nu șagă!

Graiul, drept este, înriuresce; de multe ori însă are păcatul că trece ca vîntul, se pierde ca mirosul florilor.

Părintele și «domnu» nu erau însă numai ōmeni de graiū...

Părintele munci fălciiile (pogōnele) bisericeii, cu pricepere și cu rinduială; «domnu» făcū tot așa cu grădina școleii; amādoii puseră legume de tot felul, și dacā lucrāră în așa chip pāmîntul, arătară sătenilor rostul munceii lor.

La timp, tapta adeveri vorba și sătenii prinseră a cunosce că nu pāmîntu-ii rēū, că nu lui Dumneđeū nu-ii este milă de sătean, ci sātēnul nu scie cum să caute de pāmînt.

Și iacā se însuflețiră sătenii de pilda cea bună și începură a cere sfaturii pentru munca de tōmnă, pentru munca de primăvară.

Și fiind-că se vedură toții cu grāu și cu popușoiū bun, toții cu legume trebuincioșe caseii, de nu le rămāsese palmă de loc necuprinsă și nefolositoare, sē dădură pe clină spre tōtă învățatura vrednicilor povățuitoorii!

Acuma, uite-ii sub umbrarul primăvērătec, curații la vestmînt, curații la suflet, cu adevērat bucuroșii de ȃi mare și sfintă...

Părintele Gruntu și «domnu» Cādea erau la mijlocul meseii; cinstiaū cu obștia, dar cu cumpētare și grāiaū de cele priitoare viețēii...

După multe și mērunte, tōte cu noīma lor, țesute cu cāte-o șagă sănătōsă, iacā «domnu» Cādea că grāii:

- Sciții ce una?
- Scim dacā ne ii spune...
- Sciții minunea gologanului de cincii?
- Cum adecā?
- Apōi, uite... Nu-ii așa că nu numai odată v'a pārut nu mare lucru, un gologan de cincii parale...
- Apōi că nici mare lucru nu prea este...
- Nu te prinde Stane că-ii ȃiua lungă... vorba ceea...

Hai că am să vă dovedesc ce minuni poate face «cinci-parale...»

— Apoi a fi... că multe scii d-ta...

— «Cinci-parale,» măre fraților... are tot atâta putere cât un leu, cu toate că unu-i de aramă și unu-i de argint, cu toate că este deosebire de preț între ei...

— Bre, da cum naiba!..

— Uite cum: cinci parale e bucățică din leu; singur, de la un singur om, este puțin lucru de el; strâns la o-l-altă cu «cinci-parale» de la mai mulți, se întăresce, i-a prețul leului și ajunge departe...

— Mai pe românesce, «domnule,» adecă cum s'ar tăl-măci?

— Uite cum: puneți fie-care, colea pe masă, câte cinci-parale...

Erau trei-șeci de inși... scóseră pungile de piele, orî de prin chimir și puseră gologanii pe masă.

Cândea făcu trei grămeți de câte șeci gologani fie-care...

— Iacă, vedeți? Fie-care ați dat câte unul... Așa-i? S'au făcut însă trei grămeți de câte șeci, adică un leu și cinci-șeci bani... Suma acésta, dacă o vom pune de-oparte, va fi o economie pentru fie-care, dar nu va da și dobândă...

Dacă o vom pune însă, la tirg, la Casa de Depuneri și Economie, va da dobîndă, mică în adevăr, dar va da. Economia fie-căruia nu va rămânea stérpă: ea va rodi, ca un pămînt în care ai pus sémîntă. Așa-i?

— Așa-i, așa-i.

— Acuma să facem o socotélă mai măricică: în comuna noastră sînt 375 capi de familie. Dacă toți ar da câte 5 parale pe săptămână, de-o pildă, s'ar strînge 375 gologani de 5 parale, adecă 18 lei și 75 bani, într'o lună s'ar face 75 lei, iar într'un an 900 lei.

— Nouë sute? Auđi d-ta! comórá, bre!

— Comórá în adevăr... și comóra asta ar da dobândă...

— Ei, și ce-am face cu dobânda asta?

— Tocmai aveam să vă lămuresc, ca să se împărțescă dobânda la toți cei 375 capi de familie, ar veni prea puțin de fie-care cap. Nu tocmai acésta însă e rostul economiei, nu acésta e minunea lui «cinci-parale...»

— Da cum? care? ce fel?

— Rostul este, să măresci capitalul, la capétul anului,

cu dobânda lui și să pui înainte economia de cincî-parale, pînă cînd ajunge să se facă un capital destul de bunișor, după doi, trei ani... Atunci, măre fraților, se strîng toți cei 375, cari se numesc: «asociați,» sau «tovarăși» și chibzuesc, ce nevoie mai de sémă are satul? Nu toate nevoile se împlinesc odată, ci pe rînd și atunci cu socotelă, iar nu la voea întâmplări... Să ne închipuim bunióră, unul și este de alt-fel, că satul nu are móră... O face cu parte din banii strânși. Fie-care tovarăș va măcina la móră satului, mai eftin și va măcina și la străini... Uiemul sau banii de pe măcinat, va fi dobânda banilor cheltuiți. După cât-vă timp se vor scóte banii cheltuiți și móră va rămînea câștig al tăvărășiei...

— Dar știi că e bun lucru tovarășia!..

— Bun și sănătos, fraților... Ea ne învață să fim economi și să ne facem mai eftin cele ce ne trebuie pentru viață... Așa satul, adică «tovărășia,» ar puté lua cu arendă locuri pentru cultivat legume, ca să le vîndă în oraș; așa ar puté cresce boi pentru tăiat, vaci pentru dat lapte și pentru comerț cu unt și brînză, oi pentru comerț cu lână și pentru vîndare de miei... Ar putea avé prăvălie în care să aducă ce trebuie pentru sat... Câte și mai câte se fac, cu isbîndă, prin economie și în «tovărășie.»

— Ia hai măi să facem cum ȕice «domnu...»

— Stați, cu chibzuință, fraților... Să vorbim și cu cei din satul de alături cu noi, cât și cu cei de prin cătune... Cu cât vom fi mai mulți... cu atît vom face lucrul măi cu temeiü... .

— Așa! așa!..

— Fiînd-că vę invoiți, vę mulțumesc fraților, pentru binele d-v... Acuma, domnule Primar, d-ta, om tînăr și iscusit, strînge din satele lăturașe și din cătune, câte trei fruntași, și duminică ce vine să ne întîlnim... pentru aședarea temeliei...

— Să trăesci... să trăesci!..

*

Așa în ȕiua de sf. Constantin și Elena, patru sate cu cătunele lor se adunară...

Părintele Gruntu, după biserică, îmbrăcat cu odăjdii, citi afară o rugăciune, ȕinu apoi o cuvîntare care puse la-

crimi de mulțămire în ochi, și tovarășia, botezată: «Binele obștesc» luă ființă. . .

Fie-care cap de familie se scrise cu 10 bani, pentru întâia săptămână. . . și se legă a da câte «5 parale» pe fiecare săptămână d'aci înainte.

Face minuni, d'apoî cum, și «cinci-parale!»

Niger.

Intocmirea oștirilor românești după legiurile de acum.

repturile oștenilor asupra gradului căpătat. — Fiind-că oștirea este un aședămînt de apărare și păstrare a țării, statul prin legiuri militare a hotărât ca gradul militarilor odată câștigat, să nu li se mai pōtă lua de cāt pentru anume fapte rele prevēdute în legi; alt-fel oștirea nu pōte fi nici tare nici destoinică pentru chemarea ei, drept care art. 119 din constituția țării nōstre glāsuesce: «*Militarilor nu li se pōte lua gradurile, onorurile și pensiunile de cāt numai în puterea unei sentinți judecătorești și în casurile arătate prin legi.*»

Pentru ca oștenul să nu fie ispitit a mai face și alte servicii de câștig în afară de datoriile sale ca militar, i s'a oprit prin lege d'a face comerciū sau a se îndeletnici cu fapte de speculă; îngrădela asta este cāt se pōte de bună, căci se scie că omul nu pōte face mai multe trebī de odată, sau daca le face, apoî tōte ies rele și cu pagubă, dar mai ales în ale oștirei, pagubele sînt pentru țara întregă; drept aceia țara a căutat, pe cāt a putut, să-î plătescă bine și să le chezașuiască bătrânețele prin pensii, sau de vor pieri la rēsboiū, să le fie familia și feciorii sub ocrotirea și ajutorul statului.

Cum se pedepsesc și se judecă oștenii pentru abateri de la datorii.

Să vedem mai întâiu ce este *disciplina militară*.

Dacă de pildă ne aruncăm ochii și judecata într'o familie, vedem că ea merge bine și dăinuesce în pace, când vorba tatălui și a mamei este ascultată, când copiii respectă pe părinți, când în sfârșit fie-care caută bună înțelegere, alt-fel, fără ascultare, fără dragoste și fără rînduială, familia se pierde, se strică, se desface și noi scim cu toții că de la bunul mers al familiei dobândim bunul mers al țării; dacă de la familie trecem la aședemintele țării, acelaș lucru trebuie: ascultare și respect de la cel mai mic slujbaș pînă la cel mai mare, alt-fel se nasce răsvrătirea, vrășmășia, neorînduiala și la urmă dărâmarea statului.

Trecînd la ôste, aici se schimbă lucrul, dacă între gradele oștirea nu va fi supunere desăvîrșită și neșovăitoare întru ascultarea ordinului celui mai mare și dacă fie-care oștean nu va vedea în ordinul mai marelui său, dragostea nemăsurată pentru fericirea țării și apărarea ei, atunci ôstea nu se mai poate chema ôste, ci o adunătură de ômeni fără iubire de patrie, cari lesne va cădea pradă dușmanului.

Așa dar disciplina militară este: *pe de o parte ascultarea neșovăitoare care o datoresce oștenul cel mai mic oștenului celui mai mare în grad, în toate împrejurările vieții militare, iar pe de alta, este respectul și dragostea caldă care legă pe toți oștenii între dînșii fără osebite de grad.*

Pentru ca pedepsele militarilor să se dea numai din dreptate curată, și cum greșalele și abaterile oștenilor nu se pot judeca bine, de cât tot de oșteni, pe lîngă asta judecata militarilor trebuind să se facă mai repede de cât cea civilă, iar în timp de răsboiu judecătorii să pôtă urma oștirea și să pôtă judeca chiar pe câmpul de luptă, s'a statornicit pentru judecarea oștenilor, «*tribunale militare*» sau «*consiliu de răsboiu,*» iar pentru cei nemulțu-

miți sau nedreptățiți cu judecata și cari au drept a face recurs, s'a statornicit «*consiliu de revisie,*» cari judecă ca și curtea de casație, adică: Dacă s'a călcat vre-o formă în judecarea unui vinovat sau s'a dat o pedepsă greșită, atunci se sfărâmă sentința și se trimete judecata la un alt consiliu.

Tribunale militare sau consiliu de răsboi, avem câte unul la fie-care reședință de corp de armată, iar consiliu de revisie, avem unul la București.

Pentru judecarea abaterilor ușore ca: lipsă la apel, nesupunere și întâia desertare, este statornicit la fie-care regiment, câte un *consiliu de disciplină*, care nu poate da mai mult ca șese luni închisore.

În timp de răsboi se pot statornici pe lângă armate atâtea consiliu câte trebuiesc.

Compunerea consiliilor de răsboi, pentru judecata militarilor de la soldat la căpitan, consiliul se compune din: 1 colonel președinte, 2 maiori și 2 căpitani, membrii; iar de la căpitan în sus, membrii se schimbă cu alte grade mai mari, potrivit cu gradul vinovatului, așa fel că nici un membru să nu fie nici mai mic în grad nici mai nou de cât gradul învinuitului. Pe lângă consiliu mai este statornicit un căpitan ca *procuror*, care se numesce *comisar regal* și care este chemat să arate înaintea consiliului faptele vinovatului și să cêră pedepsirea; de asemeni mai este încă un căpitan care face pe *judecătorul de instrucție*, și care se numesce *raportor*; și acești doi oficeri pentru judecarea oștenilor de la căpitan în sus se schimbă cu grade mai mari, potrivit cu gradul pârâtului.

Pedepsele oștenilor. Legiuirile militare prevăd pentru cea mai mică abatere pedepse, cari se dau de gradul cel mai mare, celui următor mai mic; în cartea pedepselor este scris anume cât are drept fie-care grad a pedepsi. Pedepsele se împart în *pedepse ușore*, adică acele cari se dau de către grade, potrivit drepturilor ce au și *pedepse grele* cari se dau de tribunalele militare.

Pedepsele ușore pentru oficeri și soldați sînt:

arestul, pedepsitul face serviciu, dar n'are voie a ieși în oraș; în *închisore*, pedepsitul este închis într'o anumită cameră și n'are voie să vorbescă cu nimeni.

Pedepsele grele, sînt acelea cari se hotărăsc de tribunalele militare și sînt: *închisore*, *degradarea militară*, *munca silnică* pe un timp ore-care, *munca silnică pe viață*, iar în timp de răsboi, se condamnă și la mörte.

(Va urma).

Căpitan S. Leonte.
Dela ministerul de răsboi.

DE LA ACADEMIE

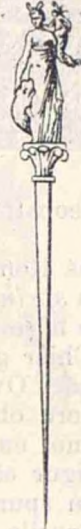

uminică, 25 Martie, orele 2 p. m., d-l Ioan Kalinderu a desfășurat înaintea membrilor acestei înalte instituțiuni, cum și a unui numeros public, conferința sa: *Din viața Romană, Podóbele, tualeta, mirodeniile și plăcerile unei femei luxoase*

D-sa începe amintind publicațiile sale anterioare: *Portul barbei și părului și Perucile și bărbierii la Romani*. În prima se oglindesc grija străbunilor pentru a și împodobi fața trecând de la simplitatea rustică la lux și la exces. În a doua, se vede portul perucilor din timpuri depărtate ajungând la un adevărat exces către finele republicei și în imperiu. Obiectul lucrării prezente este complectarea celor 2 precedente, întâișând podóbele, mirodeniile, tualeta și petrecherile obicinuite ale femeilor bogate și elegante. Intrând în materie, arată cum concentrarea avuțiilor prin cuceriri dă naștere formelor de lux, iar amestecul străinilor și mai cu sémă a Grecilor introduce tóte relele.

Cea dintâi podóbă în primele vécuri ale imperiului este cununa de flori cu care bărbații și femeile își împodobeau capul. La început din flori naturale, cu timpul arta progresă și florile

naturale se înlocuiesc cu aur sau argint numite *corale*; sau sînt făcute din bucați de corne, pictate atît de bine, în cît nu le puteai deosebi din cele naturale.

Aceste corône erau prinse cu ace, cari la rîndul lor, puteau fi foarte scumpe, după cum erau făcute din aur, perle, pietre scumpe fildeș, argint sau lemn, cu forme foarte variate, cum se vîd în muzeul de antichități din Viena. S'a descoperit acum la Herculanium un ac de aur pe care se vede amorul sărutînd pe Psyche. Acele se țineau în cutiuțe anume făcute pentru ele. Cutiuțele

erau și ele foarte simple sau foarte bogate. Cele scumpe purtau de obicei figurine ale Venerei, Amоруlui sau Psycheei; uneori zeita abundenței ținînd în o mînă un corn iar cu cea-laltă desmierdînd un delîn. Resultă dar că gustul celor vechi, ca și în timpurile moderne, a variat chiar și pentru lucrurile mici și de absolută trebuință. Acul care ține pîrul se numea *acus discri-*

minalis, adesea el erà scobit și conțineà otravă, ultima scăpare în casuri disperate, după cum se vede din citirea anecdotei otrăvitoarei Martina, descrisă de Tacit. După Dione Cassiu, împă-

rătésa Cleopatra a Egiptului, tot cu un ac s'a otrăvit și nu prin viperă.

Fiind-că Romanii nu recunosceaă, o femeie de frumoasă de cât dacă aveà *sprincene lungi*, femeile, ca și în ziua de azi, își puneau sprincene false sau le prelungeau pe cele naturale prin o compoziție. Chiar genele și-le vâpseau și pare că lucrul erà foarte comun, căci Ovidiu, Petroniu, ca și sfântul Ieronim, vorbesc ca de un lucru obicnuit. Intrebuintarea *alunițelor*, cum erà moda și pe la noi cu *alunițele*, erà asemenea și la femeile romane, dar de sigur că serviau să ascundă pete sau defecte naturale după cum spune Ovidiu.

Giuvaerurile cu cari erau împodobite coafurile femeesci, erau foarte complicate și foarte bogate.

Două colecții găsite în Spania și explicate de *Hübner* sînt de un mare interes. Unele sînt de argint și au împodobit o statuie

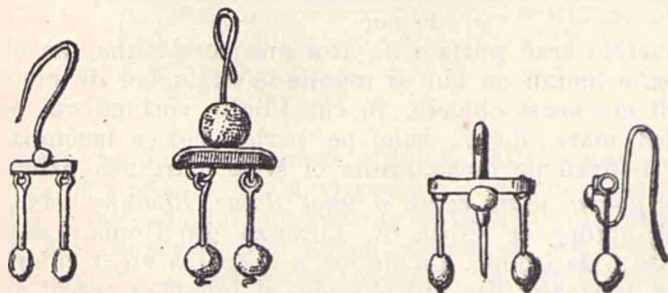
a Isidei, altele de bronz, ornaă statuia unei dame numită Postumia Aciliana Baxo. Sînt de observat pe lângă cele arătate, cercuri sau diademe, mai ales diadema regală aședată pe capul acelei

Iside. Diademele erau supuse la multe schimbări și modificări, după cum rezultă din reflexiunile abatelui Fea asupra scrierilor: *Istoria delle arti*. După Isidoru, Romanii numiră mai târziu diadema *nimbus*, după cum rezultă din scrierea lui *Oberlin* către comitele Skawronsky cu privire la un giuvaer cumpărat de acest personaj la Roma pe care îl reproducem aci. El e o placă de aur, prevădută cu un lanț pentru a o lega după gât. A fost găsită în o urnă cinerară a vechiului *Lavinium*. Această diademă se află acum în colecția imperială din St. Petersburg.

În alcătuirea podóbelor purtate de damele Romane se vedeau adesea mărgăritare, cari se pescuiau din océnul Indian, după cum spune *Pliniu cel bătrân*. Sueonin ne povesteste că Iuliu

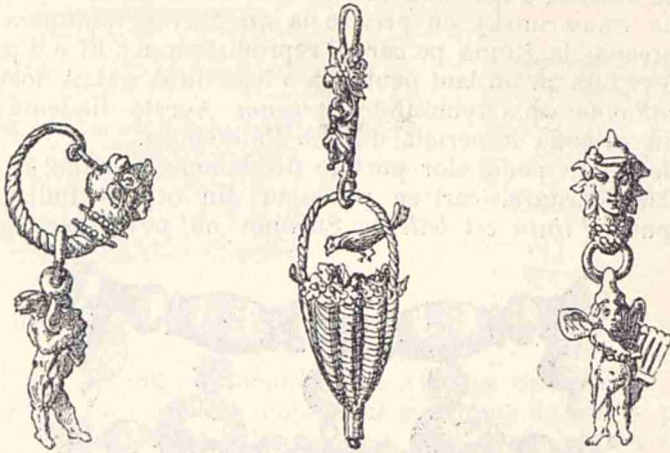

Cesar a cumpărat pentru mama lui Brutus, o *perla* care a costat 6.000.000 sesterțe (1.200.000 lei). Un șir de perle se numia *linea* sau *linum*. Un colan din un șir se numia *monolinum*, *dilinum* și *trilinum* din 2 sau 3 șiruri. În urechi se purtă o *perla* în formă de pară, dar femeile bogate ca să se deosibescă, purtau cercei

compuși din 3 perle una lângă alta, cari costau sume fabuloase. Acești cercei se numiau *girandoles* și câte odată erau ameste-

cați cu smaragde. Mai târziu se făceau cercei de metal și se numiau *crotala*. Dăm aci forma de cercei.

Diamantul era puțin cunoscut și apreciat, el era mai mult întrebuințat la inele. Dar nici nu sciau să-l lucreze. Inelele se purtau foarte mult de femeile elegante ca și, adă.

De ore-ce nu toți puteau avea pietre adevărate, apoi se făceau pietre false. Pliniu dă prețioase detalii în privința asta și arată că devenise o artă bănoasă meșteșugul de a fabrica smaragde și alte nestimate.

Nestimatele ce împodobeau inelele erau în genere mari, dar cele mai grele se purtau iarna și cele mai ușore vara. De ore-ce brâșteleși cheile se întrebuințau foarte puțin, se serviau de pecetluire, care se făcea cu inelul. Femeile păstrau inelul acesta, pentru că ele dirigia casa. Pote că din această cauză Sf. Clement din Alexandria, dă voe femeilor creștine să poarte un inel de aur.

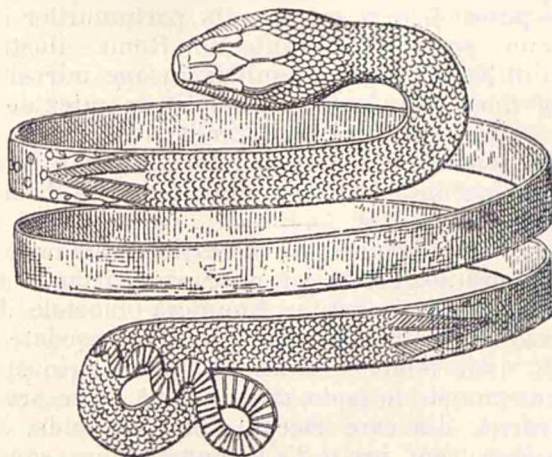
Giuvaerele erau purtate de Romane tot-d'a-una, ba chiar rochiile și-le lucrau cu aur și mâile le străluciau de pietre. Atât de mult era acest obicei, în cât Pliniu vorbind cu mânie de luxul cel mare, țice: «calci pe perle» cea-ce însemnă că nu numai se fixau pe încălțăminte ci și pe marginea hainelor.

Dăm figura unui colan a unei dame Romane găsit într'un sarcofag aproape de Porta St. Lorenzo din Roma. Lanțul e de chrisolite și de iacinte. La mijloc e o canică cu 3 culori, înfățișând un lup care iese din o scoică și înhață în trecăt un epure. Această alegorie aminteste raportul scoicilor cu cultul Venerei.

Masca mică ce se vede pe colan, e un talisman contra vrajelor, săpat pe o piatră.

Brățările erau simple și fără pietre. Forma de șarpe era cea mai obișnuită, dar în decursul epocii imperiului luă proporții mari.

Din orient se introduse usul vëlului. Cât-vă timp a rămas numai podobă a preteselor și virginelor cari îndepliniau jertfe, mai târziu a fost adoptat de matronele Romane ca simbol al castității. Sub împărați și el deveni obiect de lux și de modă. Vëlul era purtat de mirese ca chezașie că vor fi credincioase soțului.

Tôte aceste obiecte de gătélă Romană, le descrie eruditul academician, cu acel meșteșug deosebit al cărui secret sigur îl are.

Vorbind apoi de prăvăliile giuvaergiilor de lux, d-l Kalinderu își plimbă cu măiestrie auditoriul, prin câmpul lui Marte, în suburbia Toscana, în jurul cercului Maximus, unde erau aședate aceste bogate magazine și îl face să vadă ca aievea, bogățiile expuse în vitrinele negustorilor.

Descriind apoi sulimanurile cu cari străbunele noastre își văpseau obrazul, ba chiar și pieptul, face o meșteșugită asemănare între abuzul făcut de femeile romane ca și de femeile din timpurile noastre.

În privința parfumeriilor ne spune că locuitorii Romei respira un aer îmbălsămat de mirósele cele mai tari și mai variate. În camerele lor sînt fântâni din cari curg ape mirositoare, cădelnițele ard mirodeniile Orientului—patria aromatelor—iar femeile merg pînă acolo cu cochetăria, în cât turnând felurite esențe pe cununile și florile artificiale cu cari se împodobesc, făceau să se credă că chiar aceste flori false exală varietatea acelor îmbătătoare mirodenii. Acestui abuz însă i se pune capăt de Cesar și Liciniu Crasu, care printr'un decret dat la 565, opresce vîndarea aromelor artificiale, ceea-ce arată starea moravurilor de atunci și bogăția ce se perdeă pe asemenea lucruri în acea epocă de decadență.

La Romanii, ca și la tóte popórele vechi, aromele formau o parte integrantă a riturilor religioase. D-l Kalinderu descrie decorațiunea altarelor cu flori naturale indigene și, cum domnia împăraților se putea dice că eră domnia parfumurilor—monarhiile dând chiar tonul societății elegante din Roma—ilustrază luxul nemăsurat a lui Neron, care se îmbăia în ape mirositoare; a lui Oton, care își ținea fața, în timpul nopții, în miez de pâine, iar la răsboiú eră urmat de care cu oglinzi și cosmeticuri, adevărate bagaje de general! Mai curios este Eliogabal, întemeetorul unui senat de femei în palatul său, unde aveau să discute despre modă cu tóte accesoriile ei.

Cutiile pentru conservarea giuvaerurilor erau de o rară frumusețe, cu picturi alegorice, iar pe capac purtau inscripții cu urări de fericire la adresa soților. Enumeră obiectele de toaletă: ca diferite vase, sticle de parfumuri, lighene, aședate într'o cameră specială, unde femeile își făceau toaleta prin aplicarea de măști de pâine muiate în lapte, sau de făină de secară cu miere, lapte de măgăriță, din care făceau chiar băi calde, cu telurite pomade și esențe, cam vre-o 25 la număr, cum spune Criton, medicul împărătesei Plotina. De și unele erau vătămătoare sănătății, erau totuși întrebuițate, cu tóte atacurile satiricilor și alei, cari biciuiau aceste meșteșuguri. Acastă cameră specială de toaletă, numită *cubiculum*, este zugrăvită de d-l Kalinderu în culori vii și într'insa romana bogată și elegantă se gătia, asistată de numeroase sclave, sic-care cu serviciul ei special.

După terminarea toaletei, romanele eșiau la plimbare în *lectice*, arare-orii în trăsuri trase de catâri și cai, iar locul de petrecere eră la *Porta Capena*, forul femeilor elegante, unde avé loc

marele concurs de mode noi, unde strălucesce tot ce alcătuesce o societate bogată și ușuratică.

Lectica este o sofa elegantă cu perdele în care dârnă sta întinsă pe o pernă môle, cu o atitudine asemenea Didonei când ascultă povestirile piosului Enea; lectica eră purtată de opt sclavi (octofori), iar numeroșele slave cari o înconjură purtau evantaliul de pene al eleganței, umbreluța multicoloră, etc.

Acastă plimbare se făcea cu ôrecare solemnităte, înainte lecticeii mergând doi sclavi africani cu pieptul acoperit de plăci de argint și stofe fine. În acest timp dârnă, fie pentru a-și perde timpul, fie pentru a-și răcori mâinile, se jucă cu o ghiulea de cristal. Usul lecticelor eră și în provinciile, așa că lecticarii îi vedem constituiți în corporațiunile la Sarmisegetuza.

Dârnăne romane mai obișnuiau a purtă după gât câte un șarpe îmblândit, cum vedem și la cucônele de ađi *boa*, însă de blană.

Petrecerile erău teatrul, jocurile publice și cursele de căl. Formula *panem et circenses* (pâine și jocuri de circ) reprezintă tot idealul proletariatului, așa că sub Republică, candidații la o magistratură dădeau pe cheltuiala lor serbări și jocuri, cari ađ urmat și sub imperiū. Asemenea toți împărații ađ dat jocuri publice.

Apoi, într'un epilog admirabil, academicianul arată că «pierderea libertății, demoralizarea ce produce în mod fatal sclavia, în tôte societățile cari se întemează pe această economie, amestecul de rase inferioare, aduse societatea romană la gradul acela de înjosire în care numai plăcerea momentană, căutarea deșartă a satisfacerei pasiunilor materiale, mai ocupă mințile.

Va dice, însă, cine-vă: ce interes ađ, atât această comunicare făcută în sînul Academiei, cât și publicațiunile anterioare?

«Așa e, dice d-l Kalinderu; dar când o națiune a întipărit caracterul ei unei întregi perioade a evoluțiunii omenesci, a umplut Europa, Nordul Africei și Asia-Mică cu monumentele muncii sale, când a lăsat atâtea națiuni sice puternice și glorioșe cari i-ađ adus faima și o mare parte a civilizației în continentul noul, atunci—cum dice ilustrul Marquardt foarte frumos—nu ne inspiră interes numai, faptele și liniile mari ale istoriei sale private, ci dorim să cunoșcem tötă viața sa. Afără de sentimentele de afecțiune și de pasiune ce ne inspiră tot ce este roman, ne mai atrage și privirea versalității spiritului omenesc, care se observă în lucrurile mici, ca și în cele mari, și care face că nimic nu pôte străbate timpul fără a fi supus schimbării».

Importanța conferință pe care o resumarăm, și care va fi publicată în întregime de către Academie, este încă un inel care se adaogă la lanțul cunoștințelor antichității. Multele icône ca

și arătarea numeroșilor scriitori vechi și moderni pe cari d-Kalindera l-a consultat, face din această conferință o adevărată lucrare științifică.

De la Corod.

LUMINAREA POPORULUI

În Atena, capitala regatului grecesc, s'a pus acum două ani temelia unei societăți, cu scopul de a lumina poporul prin scrieri cu cuprins patriotic, moral și utilitar. Din împrejurări neprevădute, societatea și-a început lucrarea de-abia în Martie 1900, însă pînă la sfârșitul anului, a tipărit 12 scrieri cu diferit cuprins. Amintesc din aceste scrieri: *Cerul*, *Biserica noastră*, *Europa în veicul al XIX-lea*, *Datoriile cetățenului*, *O nuvelă intitulată d-l Sima*, *Soldatul* și altele. Din aceste scrieri s'au tipărit 178.000 de exemplare, din cari s'au vîndut 156.650. Comitetul societății în darea sa de sîmă de la începutul anului 1901 mărturisește, că un așa de mare succes, dovedește nevoia ce se simția de o asemenea societate. Mai mărturisește încă, că isbînda se datorește și susținerii ce societatea a întîmpinat din toate părțile.

De la început societatea a avut sprijinul tuturor autorităților din stat și al tuturilor omenilor de bine. Ministerul de interne a scutit de taxă poștală transportarea cărților în toate părțile Regatului și a prezentat chiar un proiect de lege Camerii, prin care sînt scutite de taxă toate tipăriturile societății. Ministerul de finanțe a dispus ca funcționarii lui (Casierii și sub-casierii) să încaseze ori-ce sumă în numele societății și să depună tot interesul pentru desfacerea tipăriturilor societății. Ministerul de război și de marină au făcut mai multe abonamente pentru trebuințele armatei. Ministerul de instrucție, la rîndul său a stat în fruntea sprijinitorilor. A luat cele mai severe măsuri prin directorii școlilor pri-

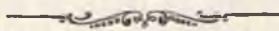
mare și secundare, cum și prin revisorii și inspectorii școlari, ca tipăriturile societății să se răspândească cât mai mult. Directorii societăților căilor ferate au dispus să se transporte gratuit pachetele cu imprimatele societății; iar banca națională, prin sucursalele ei, încasază orî și ce sumă în numele societății.

În scurt, n'a rămas nici o autoritate, care să nu-și dea obolul său, fie moral, fie material, pentru reușita unei așa sfinte lucrări!

În fruntea acestei societăți patriotice se găsește ca protectoare prințesa moștenitoare Sofia, iar ca președinte d-l *Bikélas*, un bărbat de inimă și un istoric cunoscut, căci a scris mult asupra imperiului bizantin.

Am ținut să fac cunoscut cititorilor revistei noastre și această mișcare culturală din Grecia, pentru ca să vadă cu toții cum se lucrăză în alte părți și într'o țară mult mai mică și mai săracă ca a noastră! S'au făcut și la noi unele începuturi. Cel mai reușit e însă al administrației domeniului Coronei, căci din biblioteca ei utilitară, au apărut pînă acum 19 numere. Și știți de ce? Fiind-că și aici se află un bărbat de inimă și de bine, cum puțin se găsesc în țara acesta. Aci se găsește Ion Kalinderu. Nădăjduesc că și «Minerva» și în deosebi «Stéua» va ave cea mai mare isbândă. Nădăjduesc acesta, fiind-că și aici se găsesc în frunte omeni cari și-au pus sufletul în interesul binelui general. Ce au făcut însă autoritățile publice la noi și ce se gîndesc să facă pentru asemenea lucrări? Voiu vorbi altă dată.

P...

Rugăm pe d-nii revisori școlari, cărora le-am înaintat liste de învătători ce ne dătoresc abonamente, să bine-voiască a ne trimite sumele ce au încasat, pentru a pute și noi a regulă situația celor plătiți și a trimite revista celor ce doresc a se abona din nou.

Starea copiilor de la țară (1).

a câmp copilul e pus de-o parte sub umbra sumanului sprijinit de bătră, umbră care-l do-goresce pe copil de puterea razelor sórelui ce bate în suman; acolo mai plânge, mai tace și gânguresce sau dórme, mama n'are timp să se ocupe de el. Când ea obosită de muncă, cu sudórele șiróie pe corp, vine să se odihnescă puțin, dá și copilului țáță din sânul ei sdrobot de obosélă, un lapte aprins și stricat, care numai dátător de viață și putere nu este. Așa se întínplă cu majorita-tea sátenilor, numai femeile unei minorități din ei, pot stă acasă în timpul lucrului să caute de copii.

Iată pentru ce mulți din copiii sátenilor noștri, născuți plá-pândi, insuficient nutriți, nu se pot desvóltă, sînt fórté slabi, au la 2—3 luni după naștere figura de bătráni și se sting, mor, chiar fără să suferé de vr'o bólă, aceștia mor de fóme literalmente, formând tributul pe care mizeria îl plătesce morții.

Alte cauze de slábire a vitalității copiilor mai sînt: Prin ne-sciința absolută a țáranilor de cele mai elementare noțiuni higie-nice despre curátenie și crescerea copiilor, îi expun în tot mo-mentul la o mulțime de pericole. Intre altele, în zelul lor de a vedé pe copii crescénd voinici și repede, mamele încep a-i hráni prea de timpuriú, dándu-le de pe la 3—4 luni alimente solide, indigeste, covrigi mestecați de mamă, excitante care irită stoma-cul lor slab și nepreparat încă spre a mistui alt-ceva de cât laptele mamei. Acestea le provócă gastrite, diaree, gastro-enterite, în urma cărora mor repede, sau slábesc și *cad în bólă* cum se-đice în Moldova, sau *in socote* cum se đice prin Valahia. Acésta este o stare de mizerie fiziologică, când copiii par ca nisce a-đevérate schelete vii, pielea și ósele, din carí puținii se mai pot vindecá.

Laptele de vacă dacá se dá la copii mai micí de 9 sau 10 luni este și el periculos, cáci pe de o parte este prea gréu de digerat de stomacurile lor slabe; pe de altá parte el este mult adese-orí cu mánile murdare, sau cá după fierbere este pástrat în vase necurate și descoperite, decí este expus neconținut a fi infectat de microbí și a fermentá înainte de a fi hránit copilul cu el, ceea-ce-i irită tubul digestiv. Dacá se pot cresce în adevér copii și cu alimentația artificială de lapte, se cere pentru acésta nisce reguli de sterilizare și curátenie, carí multá vreme nu vor puté fi nici pricepute, nici aplicate de țáranii noștri; aceste reguli cu óre-care greutate se pot aplicá la orașe, și totuși mortalitatea copiilor crescuți ast-fel e mult mai mare de cât a celor crescuți exclusiv la sânul mamei.

Dacá aceste abateri de la higiena alimentării copiilor sugari sînt comise iarna, micuții tot pot fi mai ușor salvați, prin cialuri de mîntă, de córne fierțe și alte specii astringente cunoscute în popor. Temperatura scăđută a iernii e mai favorabilă pentru

vindecarea diareelor și gastro-enteritelor copiilor mici, căci frigul pe de o parte silește funcțiunile tubului digestiv la copii ca și la adulți, pe de altă parte dezvoltarea microbilor pe alimente e împedecată. De aceia bôlele gastro-intestinale sînt mai ușore iarna. Din contra, în timpul căldurilor de vară, nu numai copiii de la sîn, ci și cei întărcați, până la 2—3 ani, sînt foarte mult expuși a căpăta diaree și gastro-enterite; ei le capătă cu atît mai ușor și sînt cu atît mai grave cu cît sînt mai mici. Vara pe de o parte tubul digestiv e mai leneș, digeră mai încet, cere mai puține alimente de cît iarna, iar infecțiunile cu microbi se fac lesne, ei se înmulțesc enorm; pentru tôte aceste motive, bôlele gastro-intestinale sînt mai grave vara. Iată dar de ce vara mor de diaree mulți copii mici până la 2 ani.

Țărancele nòstre au rêul obiceiului de a da și copilului lor de țată, sã guste din hrana sau bêtura ce li se pare lor bunã, căci nu e bine, țic ele, sã lași pe copii sã poftescã, *sã le cêrã inima țără sã le dai*. În nesciința lor, ele cred cã copiii sugari pricep gusturile alimentelor ce mănânc părinții.

Un alt fapt cunoscut de tôte lumea, este cã țăraniî dau copiilor rachiũ sã beã, unii cu pãine muiatã, alții dupã ce beã paharul cu rachiũ, picurã în gura copiilor de țată ultimele rêmãșite de rachiũ din pahar, iar dacã copiii au mai mult de un an sau doi, le dau sã bea cu paharul, pãnã-i deprind bețivî; cãnd vede țăranelul cã copilul seũ cere singur paharul și-l golesce de dușcã, face mare haz și se laudã cã copilul lui beã ca un om mare. Dar pe la sêrbãtori mari ca Crãciunul, anul nou, lãsatul sêcului, pascele, etc. copiii mici de 2—3 ani cad cei intãi victima beției, cãci părinții lor țic: cum s'ar putê ôre închipui ca sã nu se veselêscã și copiii ca părinții lor la așa mari sêrbãtori! Pentru aceea ei dau copiilor în acele țile rachiũ dulce, cum am da noi zaharicale, iar dupã ce-i îmbatã de umblã lovindu-se prin casã de tôte colțurile, riđend sau plãngend pãnã ce cad și adorm, părinții fac haz și țic cã s'au înveselit cu copiii lor.

Nu de mult am avut la spital un copil ca de vr'o trei ani, suferind de friguri palustre, cãruia dãndu-i într'o diminêțã sã bea chininã din un pãharuț ce sêmãnã cu acele ce se gãsesc la crãșme, copilul vêđendu-l se repeđi cu amãndouã mãnușile spre pahar cu ochii scãnteotori de dorință și strigã: *achiũ! achiũ!* I-am dat paharul pe care îndatã la golit înghițind chinina de-o datã. Dupã aceia numai întindeã nici o datã mãinile dupã pãharuțul de chininã.

Exemple de acest fel de copii sînt numeroșe la țarã, cari devin alcoolici de la vîrsta de 2—3 ani; aceștia cad repede în decrepitudine, se abrutizezã, rêmãn nedezvoltați și se sting foarte repede, sau prin degenerarea organelor interne, sau în urma bôlelor infecțioșe ce se prind de ei mult mai lesne de cît de alți copii nealcoolizați și din părinți nealcoolici. Dar tocmai pentru cã aceștia mor prin bôle infecțioșe, nu e posibil sã convingem pe țărani, cã principala cauzã e tot alcoolismul, chiar de le-am demonstrã cu cifre cã copiii alcoolizați mor mai mulți de cît cei-lalți, de ori-ce bôlã ar fi atinși, ei rêspond sceptic *«bôla e tot bôlã și nu alege»* sau *«așa vrea Dumnezeu»*.

Aceeași sôrtã nenorocitã o au și sugarii cãrorã nu li se dã sã beã rachiũ sau alte bêturi alcoolice, dar în schim beã mamele

lor. Acestea transmit copilului lor otrava prin laptele ce-l dau să sugă.

Din alt punct de vedere trebuie să menționăm și o notă bună pentru țărani, acesta este că mai toți au bunul obicei de a scălda des copiii de țâță, până pe la 8—9 luni, iar noaptea când copiii nu dorm și scâncește mult fără să fie bolnavi, părintii nu se formalizează așa de mult că li se strică somnul, ci suferă fără să caute a le da ceva copiilor spre a le provoca somnul; din contra, tîrvoețele crescătoare de la mahala și chiar multe mame de copii și mance (doice) din orașe, au uriciosul obicei de a da copiilor ciai de mac ca să dărmă spre a fi și ele liniștite. Acest ciai le face mult rău copiilor la creer; unii rămân întirziți la minte, unii mor chiar de meningită, căci opiul din coja macului e foarte otrăvitor pentru copiii mici.

După ce copiii sînt întăreți și scapă de epoca cea gravă a diareelor, adică de la 3 ani înainte, ei sînt expuși la alte pericole. Așa ei sînt lăsați singuri în casă când ambii părinți pleacă la diferite trebi și de multe ori copiii rămân flămânzi totă ziua, cei mai măricei es pe afară de se joc cu câinii, sau se bălăcesc în băltocele de pe lângă casă, sau se joc cu focul. Se citează numeroase cazuri de copii mici sfâșiați de porci, de câni, sau arși cu totul de foc. Chiar iarna acesta mi-au fost aduși doi copii la spital grav arși și ambii au murit. Ne putem imagina dar, câți copii mor arși, pe fie care an și mai ales iarna.

Măncarea indigestă, primitiv gătită, nehrănitore a țaranului, cele mai adeseori lipsită de carne, spre a îndestula cerințele organismului copiilor ce se află în perioada cea mai activă de dezvoltare, trebuie să fie ingerată în cantități prea mari în raport cu stomacurile lor spre a satisface trebuințele organismului. În urmă se desvoltă gazurile prin greutatea digestiei alimentelor vegetariene, cari dilată enorm stomacul și intestinele. Iată pentru ce vedem copiii țaranilor cu nisce pantece enorme, pe care de-abia le pôte purta subțirațele lor picioare slăbite; a-i crede că veđi tot copii sătuți peste măsură, pe când în realitate sînt veșnic flămânzi, nutriția insuficientă e descrisă pe fețele lor palide. Cu aceste pantece enorme și creerul lor lucrează mai încet, devine mai leneș. Mai sînt și unii copii cu pantece enorme din cauza frigurilor palustre ce bântue cu furie localitățile mlăștinose și decimează mai ales pe copiii mici.

(Va urma).

Dr. S. Possa.

Cu deosebită plăcere vedem că o mulțime de diare și reviste din țară ca și din străinătate, reproduc multe din articolele publicate de noi. O rugăminte însă adresăm iubiților noștri confracți, să bine-voiască a adăoga la semnătura articolelor și numele revistei noastre.

Sperăm, că va fi de-ajuns această rugăminte și nu vom fi nevoiți a reveni.

ALEXANDRU DEGRÉ

avut țara noastră bărbați de sémă mai în tóte ramurile de activitate omenescă. In ce priveste știința dreptului și deplina ei cunoșcere și aplicare, se póte mândri cu Alexandru Degré; căci într'adevăr el a fost unul din frunțașii ei.

Cititorii acestei reviste, privind blânda înfățișare a portretului său, vor citi pe senina-î, dar îngrijorata-î frunte, aceste trei mari înțelesuri ale dreptății: *Răsunare, Apărare și Răsplată*.

Alexandru Degré a ocupat în magistratură scaunul de consilier la înalta curte de casație și justiție. Acesta e, pe drept cuvînt, cel mai înalt post în cariera judecătorească, unde se cere nu numai cunoșcințe întinse, dar și o rară pătrundere într'ale legilor.

In această privință, Degré erà neîntrecut. El erà un mare judecător, care cunosceà atât legea în sine, cât și chipul cum trebuia practicată. Și erà nu numai adânc cunoscător al legilor, ci și al științelor legate de acestea. Cunosceà pe degete *Morala, Istoria, Politica, Psihologia*, de care țineà sémă în judecățile lui.

Felul lui de a înțelege legea l-a arătat în scris într'un șir de articole, din care cea mai mare parte au eșit în revista judecătorească *Dreptul*. Lucrările lui sînt prețioase și cuprind multe învățături pentru cei ce se îndeletnicesc cu cunoșcerea științei dreptului.

Aceste scrieri, adunate la un loc, cuprind patru mari volume și sînt privitoare la *dreptul civil*, la *dreptul comercial, penal, procedura civilă și penală*, la *dreptul public constituțional, administrativ și fiscal*, la *legiuiri și la felurite chestiuni istorice și filosofice*.

In deosebi studiile sale au aruncat o lumină vie asupra legiuirilor noastre din trecut cu privire la moșneni (răzeși), la legăturile dintre stat și biserică, la canóne, etc.

Cu drept cuvînt d-l Disescu în prefața pe care o face în primul volum al lui Degré, dice despre distinsul om al legii:

«Literatura juridică, dînsa mai cu sémă e creațiunea lui. Ea îi va purtă mult timp doliul. Pînă la Degré, în câmpul necultivat al dreptului avem mici cărări trase de câți-vă jurisconsulti dinaintea lui. Lui însă îi revine marea merit de a fi prefăcut aceste mici cărări într'un drum mare și frumos.»

Degré ca judecător caută cu stăruință să fie nepărtinitor și se străduiesc să fie înțeles bine în motivele îndreptățirii sale. Acesta e un mare merit al judecătorului; căci pe lîngă că de aci se vede cinstea lui, mai presupune și cunoșcerea temeinică și adîncă a legilor.

Se scie că el erà de nēm̃frances prin tatã. Nãscut și trãit în România, s'a bucurat mereu de drepturile de cetățean român. Și spre a fi recunoscut Român, cere adunãrii deputaților recunóscerea calitãții de cetățean român. Cum a iubit patria sa se vede din urmãtorele cuvinte cãtre Camerã: «Nãscut și crescut în România, ñice el, eram mândru de a

Alexandru Degré.

cugetã cã sînt Român. Patria mea nu póte fi alta de cãt aceea pentru care simt cã bate cù putere inima mea,» adicã România. Și adunarea deputaților constatã lui Degré în 1879, printr'o moțiune, cã are calitatea de Român, și prin legea votatã în 1879 îi consfințesce acestã calitate.

Iatã în șirul lor funcțiunile judecãtorescì pe care le-a avut Degré: substitut, procuror, procuror la curtea de apel, pro-

curor la Inalta Curte de Casație și în sfârșit consilier al acestei înalte judecătoria, unde marele judecător și învățător al legii rămâne vreme de 21 de ani, până la mörte-ı.

Degré a fost și agent diplomatic al României la Berlin, pe vremea când țara erä în focul räsboiului de neatärnare.

Iată un bărbat căruia Dumnezeu, când va judecă lumea, îi va dice: «Cu mâinile tale ai împărțit dreptatea și cumpenind-o cu cumpenă de aur n'ai nedreptățit pe nimeni. Ai fost pe pămînt făcător de pace între ömeni; intră întru bucuria domnului täu!»

Nu uităm a spune că cele dintăiu trei volume au apărut în editura tipografiei Gutenberg. D-l Iosiph Göbl, s'a însărcinat cu editarea, scrierilor lui Degré, și acesta îi face cinste, căci nu s'a gândit numai la un câștig bănesc, ci să împlinescă dorința lui Degré de a i se stränge scrierile la un loc și să facă și un serviciu studenților noștri, avocaților și judecătorilor. Aceștia vor găsi în ele destule observațiuni și povețe, drepte și înțelepte asupra chipului de a înțelege legile țerii.

Grig. Teodossiu.

Ö femeie română în momentul de a se sui în lectică.

O circulară

Domnule învățător,

Cu toții cunoștem importanța și necesitatea dezvoltării practice agricole în școlile noastre rurale și numai puțin și d-vastră trebuie să fiți convinși de acesta. Legiuitorul, când a pus în legea învățământului primar Art. 24, a avut în vedere foloșele cele mari ce s'ar aduce țării noastre atunci când absolvenții școlilor rurale, pe lângă alte cunoștințe, ar avea și cunoștințe îndestulătoare pentru agricultura practică.

Nu e de ajuns ca copilul sățenului să știe numai a scri, citi și socoti, a avea cunoștințe de istorie și geografie, căci atâta nu-i îndestulător; lui îi sînt necesare și cunoștințele practice. Așa el trebuie să știe ceva din lucrul manual, împletirea unei rogojini, coș, pălării etc., să știe să cânte la biserică sau în cor, să poată aranja o mică grădină cu verdețuri, legume și pomi fructiferi și numai atunci putem spune că absolventul școlii rurale se află înzestrat cu cunoștințele complete, pe cari i le poate da școala.

Motivul care ne determină de astă-dată a ne adresa d-vastră este de a vă atrage în mod serios luarea aminte asupra acestui Articol din lege și a vă face atent că învățătorul trebuie să serve de exemplu sățenului în toate și prin urmare și în ce privește agricultura.

De la d-vastră depinde ca să faceți pe elevi să simtă gust pentru agricultură și să considere această ocupație, ca cea mai frumoasă și folositoare.

Orele ce le aveți libere să le întrebuițați cu dinșii la altoitul pomilor, la cultivarea diferitelor zarzavaturi ca: cépa, varza, usturoiul, lăptucile, etc.; la cultivarea legumelor ca: fasolea, mazărea, bobul, etc.; la cultura pomilor roditori și de ornament; la cultura plantelor de nutreț, etc., să faceți ast-fel ca grădina școlii să fie nu numai cea mai frumoasă din sat, ci să serve pentru sățeni ca un model demn de imitat.

Cunoștințele ce d-vastră le aveți asupra agriculturii sau pe cari veți căuta să le căpătați prin citire (1) și prin practică pe terenul școlii, le veți comunica pe cât posibil și sățenilor.

Veți ține cu dinșii conferințe practice Duminicile și sărbătorile, în care le veți arăta foloșele unei culturi sistematice a pământului precum și numeroșele avantagii ce pot avea atunci când curtea și grădina lor vor fi cultivate cu îngrijire și vor planta în ele legumele și verdețurile trebuincioșe.

În locul măcăcinilor, gunoelor și murdăriilor de tot felul cari stau grămădite în curțile și grădinile sățenilor și cari servă de multe ori ca un focar de infecțiune, cred că ar fi frumos să vedem grădini cu flori, verdețuri, pomi fructiferi și atunci cu atât mai mare ar fi mulțumirea d-vastră sufletescă, cu cât ați ști că totul se datorază ostenețelor ce ați depus și sfaturilor ce ați dat.

E rușinos ca grădinile sățenilor să stea părăsite, iar ei să scotă

(1) Revista noastră poate fi de mare folos de ôre-ce în ea s'a scris și se scriu neconținut povește asupra tuturor culturilor.

ultimul ban ca să cumpere cǎpă, varză, usturoiū și alte verdețuri și legume necesare pentru îndestularea casei lor.

E de plâns când trecem astăzi prin satele noastre și observăm că multe din curți și grădini sînt neîmprejmuite, pustii, fără verdetă și fără să aibă chiar un arbore fructifer.

Veți mai arată sătenilor și metodele cele mai proprii de cultură și veți căută să desrădăcinați sistemele învechite și cari acum nu numai că nu sînt de nici un folos, ci chiar în dauna agriculturii. Procedând ast-fel, veți contribuī la ridicarea agriculturii și la îndrumarea ei pe cale mai bună și mai folositoare.

Nu ne îndoim, că pōte mulți dintre săteni nu vor ascultă de sfaturile ce le veți da și nu se vor folosi de exemplele ce vor vedē la d-vōstră, însă un lucru rămāne cert, că elevii pe cari îi veți cresce sub supra-vegherea d-vōstră, toți vor căută să execute ceia-ce au vedut și au învățat și vor pune în practică cunoscințele dobândite, fie la cāmp, fie în grădina școlei.

Pe elevi îi veți îndemnă de timpuriū să cultive legume și verdețuri în grădina părinților lor, iar absolvenților le veți da din grădina școlei câte un mic număr din pomi fructiferi altoiți de ei, sau din cei ne altoiți.

Veți controla de aproape pe absolvenții școlei în lucrările lor de grădinărie, veți stimula zelul lor și veți căută să le completați cunoscințele ce le-ați dat în școlă.

Acēsta așteptăm noi de la d-vōstră și nu ne îndoim un singur moment că veți executa legea de bună-voie și nu siliți, căci în cas de neglijență, sau rea voință, nu ne vom opri a vē pedepsi cu tōtă asprimea.

Ministru, Spiru Haret.

Administrator, M. Popescu.

SERBARE ȘCOLARA

D-l Ión I. Teodoru, revisorul școlar al județului Tecuci, a organizat o frumoasă serbare școlară, în folosul instituției cantinelor școlare. Serbarea a avut loc în ziua de 8 Aprilie, în sala teatrului local.

PROGRAMUL :

Partea I.—*Trăiască Regele*, cor pe două voci, executat de 40 elevi ai școlei rurale din Vultureni-Bucești.

Educațiunea națională, Cuvîntare rostită de d-l Ión I. Teodoru, revisor școlar. — *Hora națională*, cor executat de elevii școlei din Vultureni-Bucești — *Curcanii din rēșboiă*, anecdotă de Th. Speranță, recitată de 3 elevi. — *Suvenir de Sibiu*, executat cu viōra de d-nii S. Roșca și V. Gălățeanu, învățatori. — *De necaz*, piesă într'un act de Th. Speranță, jucată de elevi ai școlei din Ivesci. — *Lună sau Sore*, anecdotă de Th. Speranță, recitată de 2 elevi ai școlei din Vultureni-Bucești. — *Resteiul*, joc național, executat de elevii acelei școli.

Partea II.—*Primăvara*, cor pe două voci executat de 40 elevi ai școlei din Vultureni-Bucești. — *O dulce Romānie!* poezie re-

citată de eleva Elena Costin, de la școala din Ivesci.—*Libertatea națională*, cor executat pe două voci, de elevii școlii din Vultureni-București.—*Sint civilizat*, poezie recitată de elevul Codirlă, din școala Vultureni-București.—*Cântece*, executate din vióră.—*Țărânul*, cor executat de elevii și elevele școlilor No. 1 de băieți No. 1 și No. 2 de fete din Tecuci.—*Ce face dracul*, piesă într'un act de Th. Speranță, jucată de elevii școlii din Vultureni, București.—*Doina*, cor executat de elevii aceleiași școle.—*Bătuta*, joc național, executat de elevii aceleiași școle.

Succesul serbării a întrecut toate așteptările. D-l Ión I. Teodoru, a propus în conferința sa, după ce a făcut studiul stării noastre culturale, economice și naționale, înființarea *ligei învățământului*, părere admisă cu mult entuziasm. Cotisația membrilor ligei va fi de 10 bani lunar. Dacă din ligă ar face parte 50.000 Români din jud. Tecuci, s'ar realiza un venit anual de 60.000 lei. Cu ocazia conferințelor generale s'a făcut apel la toți membrii corpului didactic, pentru a da tot concursul, ca să se înființeze liga.

Urăm isbândă d-lui Ión I. Teodoru.

Cronica Săptămâni.

M.M. L.L. Regele și Regina au plecat la Abazzia, unde vor sta câtă-vă vreme. În trecerea pe la Viena, Suveranii s'au întâlnit cu M. S. Împăratul Francisc Iosif al Austro-Ungariei, care i-a primit foarte călduros, stând împreună cu M.M. L.L. până la plecarea trenului. La Abazzia, au fost primiți de AA. LL. Marele Duce de Luxemburg, unchiul Reginei și de Marea Ducesă, de alți principii și principese, și de un numeros public.

— Altea Sa, Principele Ferdinand al României, moștenitorul Tronului, comandant al Brigăzii VIII infanterie, a fost numit pe 1 Aprilie 1901, comandant al diviziei IV infanterie.

— D-l general de brigadă A. Carcalețeanu, a fost numit pe 1 Aprilie, șef al Statului Major general al armatei.

— D-l N. Andronescu, inspector al Ministerului agriculturii a fost numit director al școlii de agricultură de la Herăstrău.

— D-l I. Bontaș, licențiat în litere, a fost numit revisor școlar al jud. Tutova, în locul d-lui I. Vasiliu, demisionat.

— G. Mărzescu, fost ministru, profesor universitar și avocat, a încetat din viață. Văduva sa soție, a primit din partea M. S. Reginei și M. S. Regelui, și din a Consiliului de Miniștri, telegrame de părere de rău, pentru cruda nenorocire ce a lovit-o. În mormintarea regretatului G. Mărzescu, s'a făcut la Iași.

— La închisorea de la Ocnele-Mari, se va înființa în curînd un atelier de dogărie. Proiectul clădirii atelierului a fost întocmit de arhitectul ministerului de interne.

— Ministerul de domenii va trimite în fie-care săptămână M. S. Regelui la Abazzia, sciri despre starea semănăturilor din județele țării.

— Alergările de cai din Constanța, se vor face la începutul lunii Maiu, când se va deschide și târgul de vite de acolo.

— Cu prilejul retragerii pe 1 Aprilie, la pensie, a d-lui V. A. Urechia, profesor universitar și luptător naționalist, studentii universitarilor i-au înmănat o moțiune de simpatie și admirație.

— S'a înființat în Bucuresci o societate cooperativă de producție numită *Stupina*. Scopul ei este de a se ocupa cu propășirea albinăritului în țară, prin introducerea de instalații sistematice. Capitalul societății de 18.000 lei, s'a împărțit în 600 acțiuni de câte 30 lei una. Cei cari vor cumpăra acțiunile de acestea au dreptul de a târgui de la societate, pe costul lor, stupi sistematice, aparate de albinărit și orî-ce uneite trebuitoare pentru creșterea albinelor. Subscrierea acțiunilor se face la Banca Poporului din Bucuresci.

Președintele consiliului de administrație e d-l N. Andronescu, directorul școlii de agricultură.

INFORMAȚIUNI

D-l N. D. Spinănu, fost revisor școlar al jud. Mehedinți, a adresat printr'o scrisoare circulară institutorilor și învățătorilor din acel județ, mulțumiri pentru activitatea și devotamentul cu care cu toții și-au împlinit datoria, cum și pentru concursul ce cu toții i-au dat, pentru ca să pôtă aduce multe îmbunătățiri școlii.

Administrația casei școlilor a adresat o circulară revisorilor școlari prin care li se pune în vedere să aplice dispozițiunile legii în ce privește cultivarea grădinilor de pe lângă școlile rurale.

D-l ministru de interne a adresat prefectilor o circulară prin care le atrage atențiunea ca sătenii să nu fie obligați a face zile de prestație înainte de a se termina aratul și semănatul de primă-vară.

Un ciclon puternic s'a abatut asupra plaiurilor Horezu și Cerna-de-Sus, din județul Vâlcea, pricinuind însemnate pagube în comunele Armășesci, Modăia, Lăpușata, Boesci și Mădulari.

În Armășesci cu deosebire, toate casele și dependințele au fost descoperite și arborii scoși din rădăcini.

Pagubele sint însemnate.

Societatea Curtea de Argeș din Bucuresci, a înzestrat cu scule, pe 3 elevi ai săi eșiți calfe și anume: Ioan Moiescu fierar, care s'a stabilit cu meseria în comuna sa natală Domnesci; Toma N. Vlăduțu asemenea fierar, stabilit în comuna sa Godeni și Gheorghe P. Stoica croitor stabilit în cătunul Vărzăroia, toți trei din județul Muscel.

Sculele fie-cărui elev în parte au costat de la 300—400 lei.

POȘTA REDACȚIEI.

D-lui H. I. Iliescu, directorul școlii No. 3 Pitesci. — Cuvintarea bună; se va publică la 25 Martie 1902, căci acum nu se potrivește în totul.

STE A U A

Societatea *Steaua* are de scop a lucra pentru întinderea învățătorei în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijlocele legiuite, a răspândirei de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotisația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățători preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fie-care membru este îndatorat ca, în cel d'întâiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotisația pe un an, se pot adresa d-lui *Petru Gârbovicenu*, strada Sf. Ecaterina, București.

Comitetul. *Președinte*, Ioan Kalinderu, *membru al Academiei Române.*—*Vice-președinte*, Sava Somănesen, *mare proprietar, senator.*—*Administator și casier delegat*, Petru Gârboviceanu, *deputat, director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român;*—*Secretar*, Const. Bauu, *profesor secundar.*—*Membrii*, Spiru C. Haret, *Ministru, profesor Univers.*; I. Dimitrescu Procop., *senator și fost locuitor de Primar al Capitalei;* M. Vlădescu, *deputat, profesor universitar;* Cristu S. Negoescu, *profesor secundar;* Dim. Ceeropid, *institutor, președinte al Societății corpului didactic primar.*—*Censori*, Const. Alimănesteanu, *inginer de mine;* Preotul econom Const. Ionescu, *profesor secundar;* Const. Alexandrescu, *revisor școlar.*

Membri înscriși și cotisațiunii plătite (Urmare).

Niculcea M. Zoe, (Bucur.), lei 2; Macarovici G. Alexandrina, (Bucur.), lei 6; Dimancea Mimica, (Bucur.), lei 6; Vlădescu G. George, (Bucur.), lei 6; Krainik I. doctor, (Bucur.), lei 6; Giani Ecaterina, (Bucur.), lei 8; Fărăcașanu Maria, (Bucur.), lei 6; Dimancea I. G., (Bucur.), lei 6; Davidescu Th. preot, (Bacău), lei 3; Oltenu Ion învăț. (Voroveni), lei 1; Teodorescu Ion învăț. (Broșteni), lei 1; Teodorescu Elena învățătoare (Broșteni), lei 1; Vlădoianu S. N. judecător, (Broșteni), lei 6; Grințescu I. preot, (Broșteni), lei 1; Corigescu V. sub-locot., (Broșteni), lei 2; Duperret G. funcționar, (Broșteni), lei 5; Popovici A., administrator, (Broșteni), lei 5; Filipovici Constantin contabil, (Broșteni), lei 2; Sasu Gh. contabil, (Broșteni), lei 2; Bălănescu P. preot, (Broșteni), lei 1; Sandescu I., (Broșteni), lei 5; Mrăjeru D. Al., (Broșteni), lei 2; Mrăjeru D. Leon învățător, (Crucea), lei 1; Voinescu Ion, (Broșteni), lei 2; Popescu Ion funcționar, (Broșteni), lei 1; Teodorescu Vasile, (Pășcani), lei 2; Teodorescu D-tru, (Pășcani), lei 1; Gheorghiaide C., (Pășcani), lei 1; Koch Fr., (Pășcani), lei 1; Balanțoff I. A., (Pășcani), lei 2; Dumitrescu S., (Pășcani), lei 1; Stănescu Dr., (Pășcani), lei 2; Dumitrescu S. Elena, (Pășcani), lei 1; Gogu Gh., (Pășcani), lei 1; Apostol Constantin, (Pășcani), lei 2; Teodorescu Const., (Pășcani), lei 1; Florescu N. preot (Pășcani), lei 2; Ionescu C., (Pășcani), lei 1; Șteru I., (Pășcani), lei 2; Brohanski Haralambie, (Pășcani), lei 1; Mirariu Ion, (Gasesci-Pășcani), lei 1; Tacu Gh., (Gara-Pășcani), lei 2; Moscovici S., (Pășcani), lei 2; Spiridonescu

Gh., (Pășcani), lei 2; Gheorghiu M. Maria, învățătoare, (Blăgesci-Pășcani), lei 1; Arghiropol D., (Pășcani), lei 2; Ioachim Profiriu, (Pășcani), lei 2; Costinescu Gh., (Pășcani), lei 1; Ichim Nicolae, (Pășcani), lei 1; Mihail I. Eufrosina, (Pășcani), lei 2; Bottez C. Elena, (Pășcani), lei 1; Bottez C. D-tru, (Pășcani), lei 1; Avramovici Iancu, (Pășcani), lei 2; Vasile Mihaiu, (Pășcani), lei 2; Mihăescu Nicolae, (Pășcani), lei 2; Mihăescu N. Elisa, (Pășcani), lei 2; Apostol Ilie Filip, (Pășcani), lei 2; Duverd Gh., (Pășcani), lei 1; Tipeniag Iosef, (Pășcani), lei 2; Rădulescu Iordan, (Pășcani), lei 2; Burghilea Costache, (Pășcani), lei 2; Simionescu I. Const., (Pășcani), lei 2; Ionsscu Vasile, (Berăia, Pășcani) lei 2; Antinescu Z. Alex., (Gara-Pășcani), lei 2; Pișca Mihail, (Pășcani), lei 2; Armășescu Ion, (Pășcani), lei 2; Sofian C., (Pășcani), lei 2; Vasiliu N. Elena, învățătoare, (Pășcani), lei 1; Vasiliu N. învățător, (Pășcani), lei 1; Lăzărescu D., (Stoinesci, Romanai), lei 2; Demetrescu D. învățator, (Stoinesci, Romanai), lei 2; Alexandrescu Elena învățătoare, (Romanai), lei 2; Nițescu Nicolae învăț., (Fărcășele), lei 2; Șerbănescu C. învăț. (Sloveni), lei 2; Georgescu Ion învăț. (Gostavățu), lei 2; Zamfirescu I. învăț., (Băbiciu), lei 2; Coman Ion preot, (Băbiciu), lei 2; Păunescu P. învăț., (Scărișoara), lei 2; Constantinescu I. învăț., (Scărișoara), lei 2; Popescu F. învăț., (Rusenesci), lei 2; Marinescu N. învăț., (Jieni), lei 2; Georgescu Mihail învăț. (Cilieni), lei 2; Marinescu I. preot, (Tia-Mare), lei 2; Enăchescu C. Ștefan învăț., (Diosci) lei 2; Ionescu Const. învăț., (Diosci), lei 2; Popescu Maria învăț., (Diosci), lei 2; Țucă A. Stancu învăț., (Radomir), lei 2; Stănescu Mihalache arendaș, (Diosci), lei 5; Marinescu D. învăț. (Zenoga), lei 2; Demetrescu I. învăț., (Zenoga), lei 2; Stănculescu D. învăț. (Zenogă, Părvulescu I. Marin învăț., (Leu), lei 2; Teodorescu Ch. Sița învăț., (Leu), lei 2; Marinescu Marin învăț., (Leu), lei 2; Ionescu Const. învăț. (Leu), lei 2; Dovan Bălă învăț. (Broșteni), lei 2; Zamfirescu I. învăț., (Terțelu), lei 2; Iliescu M., (Rosieni, Romanai), lei 2; Stroescu George învăț., (Préjba), lei 2; Marinescu N. învăț., (Casieni), lei 2; Georgescu George învăț., (Casieni), lei 2; Iliescu Ilie învăț., (Pétra-Olt), lei 2; Iliescu I. Elena învățătoare (Pétra-Olt), lei 2; Georgescu Iulia, învățătoare (Pétra-Olt), lei 2; Petrescu N. învățătoare (Pétra-Olt), lei 2; Florescu Fl. învăț., (Vădastra), lei 2; Radovici E. Maria învățătoare, (Vădastra), lei 2; Costeanu D. Const învăț., (Brastovățu) lei 2; Mărgăritescu I. D-tru învăț. (Brastovățu), lei 2; Dumbrănescu Tache preot, (Brastovățu), lei 2; Marinovici Z., (Grădinele), lei 2; Păunescu Gr. învăț. (Grădinele), lei 2; Dumitru Petrescu preot, (Studina), lei 2; Petrescu Ion învăț., (Studinița), lei 2; Atanasii Zoe învățătoare (Studina), lei 2; Procopiescu P. preot, (Islaz), lei 2; Alexandrescu Ant. învățător, (Islaz), lei 2; Florescu Nestor învăț., (Islaz), lei 2; Dumitrescu George, (Islaz), lei 2; Dumitrescu D. telegrafist (Islaz), lei 2; Stănescu C. V., (Caracal), lei 2; Constantinescu Maria învățătoare, (Redea), lei 2; Ionescu Filip învăț., (Redea), lei 2; Iliescu Andrei învăț., (Redea), lei 2; Iliescu Ion învăț., (Redea), lei 2; Purcea S. proprietar, (Redea), lei 2; Ionescu I. proprietar, (Redea), lei 2; Ionescu I., învăț. (Zvorsca), lei 2; Ionescu I. D-tru. învăț., (Amărăscii-de-Sus), lei 2; Florescu Ion învăț., (Amărăscii-de-Sus), lei 2; Ionescu Mihai învăț., (Amărăscii-de-Sus), lei 2; Bărgan Gh. învăț., (Dobrotesci), lei 2; Grigorescu Ion învăț., (Dobrotesci), lei 2.

(Va urma în No. viitor.)

Arbori și arbuști roditori, floriferi și de umbră

DE LA!

Pepiniera C. C. Datculescu din Slobozia-Galbenu
(jud. R.-Sărat).

30 HECTARE DE CULTURĂ SPECIALĂ

Catalogul împreună cu modul d'ă se planta, se trimete la cerere adresată
Magasinului Datculescu 117 Victoriei, București.

PORUMBURI

Ovăsurf albe
„ negre
Vaci și tauri
de reproducție.

*

Semințe de cereale selecționate

ȘI

ALTE PRODUSE

DE LA

Ferma lui C. C. DATCULESCU din
Slobozia-Galbenu.

LUZERNA de

Provence
GAZON
Amestec furager
de cosit și
păscut mai mulți
ani.

*

Expedițiunile se fac franco vagon Gara Făurei pentru Muntenia, iar prin R.-Sărat pentru Moldova, în saci cu plumbul de garanție al Fermei. Dacă nu se trimet saci, se pun noii, mușama, cu adaos de 1 leu, cari devin proprietatea cumpărătorului. Costul se plătesce la comandă.

Cel mai mare și cel mai vast magazin din Țară și singurul care vinde efitin

LA TOATE SEZOANELE

București, Calea Victoriei 27, lângă Poliția Capitalei.

Ghete pentru bărbați

De vax cu elastic, 12,95, 11,95, 10,95
> > extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95
> > cu șirete, 13,95, 12,95, 11,95

Ghete de lack pentru salon cu elastic și șirete, 12,95, 11,95

de lack întregi, 14,95, 13,95

> > facon Klappe, 15,95

> > pentru d-nișofit, 14,95, 13,95

> > cu nasturi, 15,95, 14,95

> glace vax cu nasturi, 15,95, 14,95

> chevr. cu elastic, 15,95, 14,95, 13,95

> > nasturi, 16,95

Ghete color. simple, 13,95, 12,95

> > beseturi, 14,95, 13,95

> > șirete, 14,95, 13,95, 12,95

> > nasturi, 14,95, 13,95

> > piele rus. 15,95, 14,95

Pantofi pentru bărbați

De gems, 10,95, 9,95, 8,95

chevreaux american, 9,95

> > franțuzesc, 12,95

< color. 11,95, 10,95, 9,95, 8,95

> piele rusescă, 12,95, 11,95

Ghete pentru dame

De gems, 9,95, 8,95, 7,95

> chevreaux, 13,95, 12,95, 11,95, 10,95

> > ext. fine, 15,95, 14,95, 13,95, 12,95

> > High-Liffe, 16,95

> color. 12,95, 11,95, 10,95

> > High-Liffe, 15,95, 14,95

> > extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95

Pantofi pentru dame

Colori și negre, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95, 5,95, 4,95.

Ghete pentru băeți, fete și copii

Pentru băeți, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95

> fete 6,95, 5,95, 4,95

> copii 5,95, 4,95, 3,95, 2,95

Numai la tôte sezónele se pôte găsi încălțăminte bună și cu prețuri fabuloase de efitine.

Magasinul la tôte Sezónele lângă Poliția. București, Calea Victoriei 27, București.

5%

Cupon de reducție pentru cititorii Albinel.

Cititorii revistei vor avéun scăděmint de 5% din prețurile însemnate, prezentând cuponul.